

Επίθεση κατά του προέδρου του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελου Βενιζέλου εξαπέλυσε η υποψήφια βουλευτής του ΚΚΕ Λιάνα Κανέλλη. Σε ανάρτησή της στο προφίλ της στο Facebook η κ. Κανέλλη κάνει λόγο για «ηθική αυτουργία» του Ευάγγελου Βενιζέλου «στο έγκλημα κατά του λαού που συντελείται με ιδιαζόντως απεχθή τρόπο τα τελευταία δύο χρόνια».

Αναλυτικά η ανάρτηση έχει ως εξής:

«Τι ρίγη συγκίνησης απλώθηκαν στη δημόσια σκηνή - κοινοβούλιο! Τι πατριωτικό πάθος έβγαλε όλο το γέλιο το μαύρο που κρύβει ο οργισμένος άνεργος στο φυλλοκάρδι του! «Πρώτη φορά έχω ακούσει υπουργό Οικονομίας να παρακαλάει σπαρακτικά τους βουλευτές να σταθούν όλοι μαζί στο ύψος των περιστάσεων...», υπογραμμίζει με στόμφο ο τηλεπαρουσιαστής. Ο λόγος, βεβαίως, για τον κ. Βενιζέλο, ο οποίος όντως εκλιπάρησε, χωρίς να απαλλαγεί ούτε λεπτό από το αλαζονικό επιτηδευμένο ύφος του παντογνώστη που απευθύνεται σε κατώτερης νοημοσύνης κοινό από έδρας μάλιστα. Τι ζητιάνεψε στα πλαίσια μιας καλοσχεδιασμένης πολιτικής της εικόνας του ο εκπεσών καθηγητής;

Στην πραγματικότητα απαίτησε τη λογιστική διανομή της ηθικής αυτουργίας στο έγκλημα κατά του λαού που συντελείται με ιδιαζόντως απεχθή τρόπο τα τελευταία δύο χρόνια. Στην ουσία ζήτησε να χαμηλώσουν τους ρητορικούς υποκριτικούς τόνους ψευδοαντιπολίτευσης οι συνεταιίροι και συνένοχοι του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, η ΝΔ και το ΛΑ.Ο.Σ. Θέλει αποδόμηση και μετάφραση αυτή η συμπεριφορά. Πριν παγιδευτούν πολίτες θεατές, άνθρωποι με φιλότιμο ή επαρκή αφέλεια, από το ιδιότυπο «σας παρακαλώ»...

Ας γυρίσουμε το ρολόι πίσω στα σκοτεινά μεσαιωνικά χρόνια, εκεί που πραγματικά δουλεύει εδώ και αρκετόν σύγχρονο καιρό. Μια μάζα εξαθλιωμένων εργαζομένων, δούλων στα χωράφια και τα σπίτια τα υποστατικά των αφεντάδων προσκαλείται σε δημόσια εκτέλεση. Δικαστές, παπάδες και δήμιοι επί σκηνής. Το πλήθος μουγγό και μουδιασμένο, πιο πολύ συμπονάει τους μελλοθάνατους παρά περιμένει το ψίχουλο που θα διανεμηθεί μετά το τέλος της τελετής. Κι ο ντελάλης του αφεντικού «παρακαλεί» με στεντόρεια φωνή το πόπολο να ζητωκραυγάσει την ώρα που θα τεντώνεται το σκοινί. «Παρακαλεί» να ξεχαστεί ποιος έδωσε τη διαταγή, ποιος εξέδωσε την ετυμηγορία, ποιος εκτέλεσε την ποινή και, κυρίως, ποια είναι τα θύματα κάτω απ' τις κουκούλες με τη θηλιά περασμένη στο λαιμό. Γιατί το πλήθος δεν πρέπει να δει τον αδερφό και το γονιό, τη μάνα και το παιδί του, το φίλο και διπλανό του εργάτη να δολοφονείται.

Κανέλλη: Ο Βενιζέλος είναι ο ηθικός αυτουργός στο έγκλημα κατά του λαού

Συντάχθηκε απο τον/την Yiannis Aeras
Σάββατο, 21 Απρίλιος 2012 07:40

Δεν είναι καινούριο το έργο. Είναι παμπάλαιο. Κουκούλες θυμίζω ότι σε όλες τις βάρβαρες εκτελέσεις, σ' όλα τα θέατρα επίδειξης δύναμης των αρχόντων σε βάρος των λαών, φοράνε ταυτόχρονα και οι δήμιοι και τα θύματα. Οι μεν για να μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους συνεχώς κι απρόσκοπτα ζώντας ανενόχλητοι μέσα στις κοινωνίες.

Τα δε θύματα για να μη μένει το πρόσωπό τους στη μνήμη των θεατών ως προειδοποίηση ότι ο καθένας θα μπορούσε να αντικρίσει το θάνατο σ' ένα ικρίωμα αν δεν παραμένει συμμορφούμενος κι απρόσωπος μέσα στο πλήθος των αδρανών θεατών... Το καπιταλιστικό θέατρο της βαρβαρότητας πάντα δανειζόταν απ' το τσίρκο κουστούμια, στολές, γκριμάτσες και τελετουργικά τερτίπια, ακροβατισμούς και εξόφθαλμες αποκοτιές, ανθρώπους με ευλυγισία λάστιχου κι όλα όσα απαιτούνται για να κολάζεται το έγκλημα και να δικαιολογείται το επόμενο. Τα δε πυροτεχνήματα, τα προκαθορισμένα τυχαία «θαύματα» δε λείπουν από καμιά βάρβαρη εποχή. Ετσι την κρίσιμη στιγμή, που το ικρίωμα κινδυνεύει να γκρεμοτσακιστεί απ' το βάρος των θυμάτων και τη βουή του οργισμένου πλήθους, σκάει η φανφάρα των συνοικιακών εκβιαστών και τοκογλύφων σε μια πόλη. Για να ξεχάσει για λίγο το πόπολο πως πληρώνει με φτώχεια κι εξευτελισμούς, με πείνα κι ανεργία, τους άλλους, τους μεγάλους τοκογλύφους, τους κερδοσκόπους και φονιάδες, εκείνα τα αφεντικά που αιώνες μετά, τους είπαν με τ' όνομά τους οι εργάτες, μέχρι και τα παιδιά. Οι καπιταλιστές είναι που παρακαλάνε να μείνουν οι κουκούλες, οι μάσκες στη θέση τους κι έτσι δήμιοι και θύματα μαζί να συμμετέχουν στην τελετή που στο επίκαιρο ικρίωμα τη βάφτισαν «πατρίδα σε κρίση». Μπάχαλο την τελετή συναίνεσης.

Μπάχαλο και ματαιώση της ταξικής συναίνεσης που στέλνει στην κρεμάλα πάντα τον ίδιο «κοινωνικό εταίρο» άμα ξεχάσει ν' αντιστέκεται. Γιατί το μόνο παρακαλώ είναι προς εκείνον τον ήλιο το νοητό κι εκείνη τη μυρσίνη τη δοξαστική που θυμιατίζει στο Αξιον Εστί ο ποιητής και ψάλλει: «Μη παρακαλώ σας, μη λησμονάτε τη χώρα μου».

[Κανέλλη](#)